

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras – spr.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Komendzie Powiatowej Policji w O.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 10 lutego 2014 r. sygn. akt I C 62/14

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim zwolnił powoda od połowy kosztów sądowych.

W uzasadnieniu podał, że sytuacja materialna i rodzinna powoda pozwala mu na uiszczenie połowy kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zwolnienia od kosztów sądowych, zgodnie z art. 102 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

W przedmiotowej sprawie składający wniosek o zwolnienie od kosztów powód nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść połowy kosztów. Podkreślić bowiem należy, że to na wnioskodawcy spoczywa ciężar wykazania zasadności złożonego przez siebie wniosku.

Powód podał, że otrzymuje łącznie 2.363 zł. miesięcznie (1.600 zł. wynagrodzenie, 610 zł. renta socjalna i 153 zł. zasiłek pielęgnacyjny) i pozostaje na wspólnym utrzymaniu z matką. Uznać więc należy, że słuszne jest stanowisko

sądu pierwszej instancji, iż wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych jest zasadny jedynie częściowo. Podkreślenia wymaga okoliczność, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania dla siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może zwrócić się o pomoc państwa (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24.09.1984 r. II CZ 104/84, Lex 8623). Ponadto, jak wskazał Sąd Najwyższy, dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi dla utrzymania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.07.1980 r. I CZ 99/80, Lex 8257).

Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 20.000 zł., w związku z tym cała opłata od pozwu wynosi 1.000 zł. Biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową powoda stwierdzić należy, że jest on w stanie uiścić połowę tej kwoty bez uszczerbku w utrzymaniu koniecznym siebie i rodziny. W chwili obecnej innych kosztów sądowych nie ma.

W świetle powyższego uznać należy, że zażalenie powoda nie jest uzasadnione i na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało postanowić jak wyżej.